

Inleiding op de voorlichtingsdag:

Het beheer van de fauna

C.W. Stortenbeker

De fauna is de aankleding van het landschap, zij zorgt voor beweging, voor kleur, voor geluid, voor spanning. Zij is vaak bepalend voor het karakter van dat landschap en levert veel van het plezier dat men aan buiten-zijn beleeft.

Maar het is ook juist de fauna, die zo sterk lijdt onder de druk van zo veel mensen in een zo klein land en die achteruitgaat als gevolg van de vele negatieve neveneffecten van ons handelen. Er zijn echter ook diersoorten die zich goed aangepast hebben aan de omstandigheden in ons cultuurlandschap. Maar ook daarin leggen vele soorten geleidelijk het loodje.

Met dieren voelen wij ons meer verwant dan met planten en misschien daarom bepaalt de fauna voor velen zo sterk de inhoud van hun natuurbeschermingsmotivering. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Gelderse districtscommissie van de 'Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland' al vele jaren op haar jaarvergaderingen en andere bijeenkomsten wordt geconfronteerd met zich herhalende vragen over het faunabeheer. Steeds opnieuw weer vraagt de beantwoording van deze vragen veel tijd en aandacht. Dit deed de districtscommissie besluiten een voorlichtingsdag over het faunabeheer te beleggen. De daar gehouden inleidingen en discussie treft u in dit thema-nummer aan.

Het is langzamerhand wel algemeen bekend dat goed faunabeheer niet op zichzelf staat, maar stoelt op een goed beheer van het gehele ecosysteem. Dit laatste is de leidende gedachte in dit thema-nummer. Dat leidt ook tot de vraag in hoeverre de wetgeving en het beheersinstrumentarium daarop, en in het bijzonder op beheer van de fauna, voldoende zijn afgestemd. Al is 'ecosysteembeheer' dan het grote ideaal, de beheerder ontkomt er soms niet aan zijn beheer op afzonderlijke soorten te richten. Hij heeft dan kennis nodig over de milieu-eisen van die soorten en een objectieve kijk op de effecten van technische ingrepen, vooral wanneer die soorten in het cultuurlandschap voorkomen of wanneer het reservaten met een bijzondere doelstelling betreft; ook daarop wordt in dit nummer ingegaan.

Ondanks alle achteruitgang biedt ons land overigens nog vele mogelijkheden om een faunaland bij uitstek te blijven en weer te worden.

■ Prof. dr. C.W. Stortenbeker, vakgroep Natuurbeheer, postbus 8080, 6703 AZ Wageningen.

'Natuurmonumenten' beproeft op de Imbos begrazing van het bos door runderen, in dit geval het Schots Hooglandrund. Men bestudeert het effect op de ontwikkeling van de plantengroei en de overige diersoorten. De bijzonder goedaardige dieren blijken een attractie waaraan menigeen plezier beleeft.
Foto:
H.E. van de Veen.

